

ÚVODNÍK

Každoročně vychází školní časopis Marmeláda. Toto číslo je obzvlášť sváteční, protože po delší odmlce – kdy jste si ho mohli přečíst pouze v elektronické podobě – je zde naše oblíbená tištěná podoba 😊.

A ještě jedna změna. Tento úvodník nepíše deváťák, ale osmák. Ne, že bych se dobrovolně přihlásil, ale paní učitelka mě o to poprosila, neb deváťáci už mají delší dobu prázdniny a nikoho se nepodařilo přemluvit.

Já tady nebudu básnit o tom, jak těžký bude přechod na jinou školu, jak těžce ponesu to, že přestanu vídat své kamarády. NE. na to bude dost prostoru příští rok.

Nuž motivační proslov: Mějte na paměti, že mít samé jedničky není všechno. Někomu to holt není dáno. Zním lidi, kteří se vyučili a vykonávají nějakou krásnou a zajímavou práci a jsou velmi spokojeni. Takže – osmáci – přemýšlejte, jak se příští rok rozhodnete a kam nasměrujete svůj další život. Já už mám docela jasno 😊.

A teď otevřete dveře a okna dokořán 😊. Nechte se obejmout slastnými dvěma měsíci prázdnin a užijte si z nich každý den 😊.

A v září zdarec kašparec 😊

Ondra Trávníček, 8. třída

Dopisy Zemi - čtvrtáci

Michal Červík: „Den Země v Pustiměři se mi líbí. Líbí se mi ptáci, jsou hezké i stromy. V Pustiměři u studánky je pitná voda.“

Vojta Šafář: „Milá Země, jsem rád, že jsi pořád se mnou. Jsem rád, že střídáš roční období. Veď mě celý život. Měj se dobře, a ten, kdo tě bude ničit, tak já tě budu chránit.“

Matěj Kostiha: „Milá Země, chci, aby tvoje lesy vydržely věčně. Děkuji, že máme kyslík a vodu. Jsou tady hezká zvířata a dobré ovoce.“

Robert Dunka: „Milá Země, dnes máš svátek. Jsem z Česka. Jsem rád, že ses vytvořila. A dneska budu chodit po dědině a sbírat odpadky.“

Zdeněk Kleveta: „Milá Země, jsem rád, že tu můžu žít. Neměl by nikdo zahazovat odpadky. Jsem rád, že tu můžou být zvířata. Ať nikdo není hloupý. Je tu hezká příroda.“

Barunka Pittnerová: „Jsem moc ráda, že tady můžu žít. Doufám, že tě lidi už poškozovat nebudou. Jsi pro mě nejhezčí planeta. Když tě lidi poškozují, vůbec se mi to nelíbí. Budu moc ráda, když ještě dlouho vydržíš.“

Brigitka Rusnáková: „Ahoj, Země. Ty jsi ta, která mě inspiruje při mých obrázcích – maluji jen tebe. Je mi líto, že tě lidé demolují. Mám všechno, co potřebuji, a takzvaný pokrok vědy tě jen ničí, čemu tím prospějou? NIČEMU!!! Jsi to nejkrásnější, co mám – a myslím, že mluvím za všechny. Čau, měj se dobře.“

Maruška Oujezdská: „Milá Země. Jsem ráda, že jsem tady, ale zase je mi líto, že lidi umírají. Umřela mi babička, a to je mi líto. Jinak se mně tu líbí. Nejvíce jsem ráda, když s maminkou chodíme na houby. Když je pěkně, chodíme ven s mamkou a s taťkou. Chodíme s kamarády ven. Je tam sranda, a to se mi líbí.“

Áďa Gregorová: „Milá Země! Ahoj! Jak se máš? Lidi tě poškozují. ☹ ☹ ☹ Děkujem ti za náš život na tobě. Já ti děkuji za to, že tu žiju. Byla bych ráda, kdyby tě lidi už nepoškozovali. Máme tě moc rádi. Jsi dobrá, super, hezká, barevná mezi ostatními planetami.“

Šestáci odpovídali na otázky:

1. Co tě učí maminka a co tatínek?

Lucka Malá: „Maminka a tatínek mě učí, abych si umývala ruce, když přijdu zvenku, abych všechny zdravila, atd.“

Martin Heimerle: „Tatínek mě vede ke sportu, k práci na zahradě a k učení. Maminka mě učí vařit, uklízet a dělat domácí práce.“

Filip Vitásek: „Tatínek mě vede k tomu, abych si mohl aspoň něco udělat sám. Mamka mě učí vařit jídla nebo buchty.“

Ivetka Cibulková: „Tatínek mě vede k tomu, abych se nevzdávala a abych se na to koukala z lepší stránky. Maminka mě učí, abych nelhala.“

Simča Brhelová: „Tatínek mě vede ke spravedlnosti, a říká mi, jak v životě všechno funguje. Maminka - asi jako každá jiná maminka - mě učí, abych měla všude pořádek a naučila se jí pomáhat se vším možným.“

Verča Vitásková: „Tatínek mě vede k tomu, abych se dobře učila, no, prostě ke všemu, co budu v životě potřebovat. Taky k tomu, abych byla opatrná ale i k tomu, abych si stála za svým a věřila v sebe. Maminka mě učí mnoho věcí a v životě mě bude učit pořádek. Někdy si říkám, že prostě ví úplně všechno.“

Anička Sedláková: „Oba mě učí si uklízet své věci, být slušná (vychovaná), pomáhat, abych byla samostatná, atd.“

2. Máte společné zájmy (s rodiči)?

Simča Brhelová: „Já a moji rodiče máme celkem dost společných zájmů. Máme rádi přírodu a několikrát vyrazíme na procházku nebo do ZOO, nebo sledujeme dokumenty. Taky máme rádi české památky, hrady a zámky - ty také navštěvujeme.“

Anička Sedláková: „S tatínkem bruslit. S mamkou péct, vařit, vytvářet.“

Lukáš Blažek: „Máme společné malování s mamkou. A s tatínkem se spolu učíme zeměpis.“

Lukáš Sedláček: „Když se díváme na nějaký smutný film, tak se nám chce někdy u toho spolu brečet.“

3. Co na svých rodičích obdivuješ?

Lukáš Sedláček: „Že mamka je pořád krásná, jako když jí bylo 20.“

Lenka Hořická: „Na svých rodičích obdivuji, že jsou šikovní a umí se správně rozhodnout.“

Mírek Horák: „Na tatkově, že je silný a na mamince to, že je hodná, není přísná a má smysl pro humor.“

Martin Heimerle: „Obdivuji na nich, že nejsou líní, chodí do práce, a když přijdou z práce, tak doma zase něco dělají.“

Lukáš Bátěk: „ Nemusejí chodit do školy, nemusí dělat, co jim někdo řekne, mají auto, peníze, práci, řidičák.“

4. Čím se jim podobáš?

Verunka Bajerová: „Podobám se spíše tátovi - třeba v matematice. Ta mi jde jako šla jemu.“

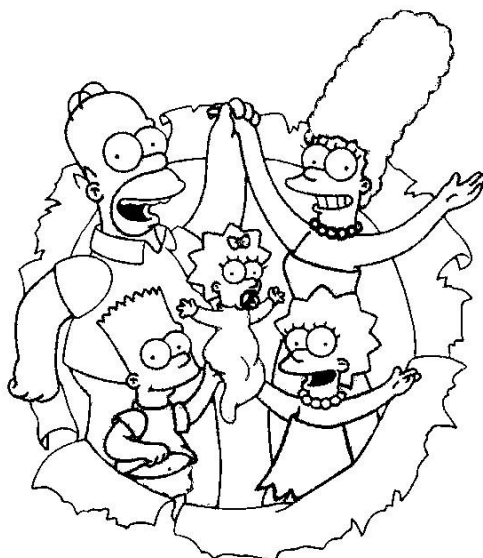
Filip Vitásek: „Tatkově tím, protože se mi dělá blbě z některých kolotočů.“

Martin Heimerle: „Ničím!! Jsem líný, hraji na počítači, válím se nejradši na gauči, než abych někomu pomáhal s prací a jsem drzý!!“

Anička Sedláková: „Tatkově barvou očí, chůzí... a mamce postavou a povahou.“

Ondra Valtr: „Určitě povahou. Moje máma moc nemluví, ani já ne. Ale po tátovi jsem zase hodně vysoký.“

Verča Vitásková: „No, tak určitě vím, že po tatkově jsem paličatá a nenechám si nic líbit. A v chytrosti to bude asi po mámě – no, tak nikdy nebudu chytrá jak rádio – jak mamka – ale zase nejsem úplně blbá. ☺ ☺ ☺

Osmáci se zamýšleli nad tím, co je to láska a zamilovanost

Martin Oujezdský

Co je to láska? Důvěra mezi dvěma lidmi, něco, co cítíš k někomu, koho máš více rád než rád (je to něco víc, než radost z toho, že ten člověk je blízko tebe), vášeň (to ani nevím, co je), víra (z lásky uděláš vše). Pro lásku jsi schopný jít i přes mrtvolu. Je to vzájemná podpora a radost z toho, že ten druhý pro tebe něco dokáže. Pro lásku počkáš i na Soudný den.

Ondřej Trávníček

Mnoho lidí si pod pojmem láska představí například sex, nebo věci kolem toho. Nemají pravdu. Je nutné podotknout to, že láska je láska. Ať už mezi mužem a ženou, mezi ženou a ženou nebo mezi mužem a mužem. Každopádně láska je cit, který chováš k někomu, s kým si rozumíš, věříš mu/ji, máš si s ním/ní co říct – např. stejné zájmy – a hlavně tě dokáže rozesmát. Když se ti nedaří, jsi smutný/á, je ten člověk, kterého miluješ, tím, za kterým se půjdeš vybrečet na rameno, je tím, kdo tě v těžkých situacích podrží.

Láska většinou začíná jako přátelství. Když spolu dva lidé tráví mnoho času a jsou přátelé, tak s postupem času zjišťují, že by chtěli něco víc, než přátelství.

Láska je také to, když se ráno s úsměvem probudíte vedle svého partnera/ky a budete vědět, že jste si vybrali správně.

Když někoho milujete, musíte mít jistotu, že vás nezradí, neopustí vás v nejtěžších chvílích, kdy ho potřebujete, nebo neuteče za jiným/jinou mužem/ženou a nebude nevěrný/á.

Matyáš Smejkal

Pod pojmem „když někoho milujete, co je to láska“ si představím silnou emoci,

hluboké osobní zaujetí.

Láska je pojmenování pro silnou emoci a vztah vyjadřující hluboké osobní zaujetí a náklonnost k subjektu lásky. V českém jazyce však toto slovo může nabývat mnoho významů. Označuje se jím především důležitý osobní vztah dvou lidí, ale také například patriotismus (láska k vlasti), nebo v náboženském pojetí samotná podstata veškerého bytí (Bůh je láska), nebo spokojenost nad chvílí zábavy (miluji tento film). Z filozofického hlediska může být láska lidskou ctností (jedná se všemi s láskou).

Z psychologického pohledu je ovšem láska primární lidskou potřebou. Kvůli tomuto velkému psychologickému významu se láska stala jedním z nejoblíbenějších námětů v umění – v knihách, filmech, divadelních hrách i písních mnoha žánrů.

Den svatého Valentýna (14. února) je v anglosaských zemích slaven jako svátek lásky. V českých zemích je také za svátek zamilovaných považován 1. květen (1. máj).

David Greguš

Láska je pocit, který člověk cítí většinou k druhému člověku, ale dá se cítit i ke zvířeti, rugby, aj.

Když se muž či žena zamiluje, je to jako když vlak vjede do tunelu. Možná je to jako výbuch – emoce, cit, podlamující se kolena, zrychlení tepu. Přichází nečekaně. Je lehké se zamilovat a těžké přestat milovat. Symbolem lásky je srdce.

Láskou se označuje především důležitý osobní vztah dvou lidí. Také se jím může označovat pohlavní styk.

Blížil se Den matek, a tak jsme psali svým drahým a milovaným maminkám vyznání lásky

Ondřej Valtr - 6. tř

Ahoj maminko.

Ty už asi víš, že se blíží Den matek. Proto ti píši tenhle dopis. Za to, že jsi mě přivedla na svět a starala se o mě. Krmila jsi mě, kupovala mi hračky, oblečení a spoustu jiných věcí. Chtěl bych se ti něčím odvděčit a napadl mě tenhle dopis. Mám tě moc rád a chci, abys věděla o tom, že tě mám moc a moc a moc rád. Nikdy tě nepřestanu mít rád, nikoho jsem neměl tolik rád, jako tebe. Děkuji ti za tvou lásku a za všechny věci, které od tebe mám. Bez tebe bych na tomto velikém, širokém světě asi nepřežil. Je těžké si představit, že některé děti nemají maminku. Ještě, že tě mám. Tvůj syn Ondřej.

Veronika Bajerová - 6. tř

Ahoj mami.

Jak se máš? A co by sis přála ke Dni matek? Víš vůbec, že 10.5. je Den matek? Já nevím, co by tě potěšilo a bylo to splnitelné. Vím sice, že by tě potěšilo, kdybychom byli hodní, ale to asi nikdy nesplníme. Tak co by sis tedy, maminko, přála? Verunka

Mirek Horák - 6. tř

Ahoj maminko.

Přeji ti vše nejlepší, hodně štěstí, lásky ke Dni matek. Také ti přeji, ať se ti daří a ať se v tenhle den děje jen to dobré. Tento den je jen pro tebe a ostatní maminky, tak si ho užij. Mám tě moc rád, tak ti ze svého srdce ke tvému svátku přeji jak za mě, tak i za ostatní sourozence. Postarám se o to, aby ses měla v tento den jen dobře a nic špatného se ti nestalo. Mám tě moc rád. Tvůj syn Mirek.

Lukáš Sedláček - 6. tř

Milá maminko.

Ke Dni matek ti přeji, co nejvíce můžu - hodně štěstí, zdraví, lásky a pohody. Děkuji ti, že jsi mě porodila a přivedla na svět. Také ti děkuji za to, že jsi mne vychovávala a starala se o mne. Když jsem něco provedl, tak jsi mě spravedlivě potrestala. Když jsem někomu něco udělal, tak jsi mi řekla, že se mám jít omluvit. Když jsem něco rozbil, tak jsem to měl uklidit a koupit nové. Když jsi něco potřebovala, tak jsem to udělal a poslechl jsem tě. Přeje ti tvůj Lukáš.

Paula Kociánová - 6. tř

Milá maminko.

Píšu tento dopis, protože ti chci popřát všechno nejlepší ke Dni matek. Doufám, že se s bráchou hodně a dobře polepšíme a nepozlobíme tě. Buď hodně šťastná a veselá ze života. Taky ti přeji hodně zdravíčka, štěstíčka a hodně lásky. Já tě mám moc ráda. Tvoje dcera Pája.

Verča Vitásková - 6. tř

Drahá mami.

Tenhle dopis je určený jen pro tebe. A proto doufám, že se ti bude líbit. Nevím, jak mám začít, a proto začnu spatra. I když vím, že si myslíš, že cokoliv, co doma děláš, je zbytečný a kdybys tam nebyla, tak si toho nikdo nevšimne. Myslíš si to ale špatně. Protože to, co děláš, je strašně důležité a já osobně tě za to obdivuju. Zkrátka tě strašně oceňuji za to, co děláš a vážím si toho. A proto ti teda píšu tenhle dopis, ve kterém ti chci říct, že tě mám ráda a obdivuju tě. Ještě něco - VŠECHNO NEJLEPŠÍ KE DNI MATEK, TVOJE VERČA.

Ivet Cibulková - 6. tř

Milá maminko.

Píšu ti dopis k svátku. Nepíšu ti ho jenom proto, že je svátek Den matek, ale proto, že

tě mám moc ráda. Přeji ti hodně štěstí, zdraví, lásky, no, prostě všechno. Nevím, jak bych ti měla poděkovat za to, že jsi mi dala život i sestře a hlavně nám všem domov. Proto ti píšu tento dopis, abych ti řekla, že ti za toto všechno moc děkuji. Snad ti ukáže, co pro mě znamená a jak tě mám ráda, i když nám někdy nadáváš za blbosti - teda za velký blbosti. Ale chápu tě, kdybys nás nechávala, tak bychom byli rozmazlení a nevychovaní. A proto ti už děkuji potřetí, jak vzorně nás vychováváš. Tvoje Ivča.

Anička Sedláková - 6. tř

Milá maminko.

Chtěla bych ti popřát k svátku. Všechno nejlepší, hodně štěstí, zdraví, děkuji, že jsi mě tak dobře vychovala a že jsi na mě tak hodná. Zrovna bych ti chtěla popřát ke 40. narozeninám. Mám tě strašně moc ráda, protože jsi hodná, šťastná, že mě máš ráda takovou, jaká jsem, že máš ráda celou rodinu, že mi dáš nějaký trest za špatnou známku, za to, když jsem drzá, anebo když udělám něco špatně. Za toto všechno, co jsem ti řekla a za všechno ostatní. Tvoje dcera Anička.

Filip Vitásek - 6. tř

Ahoj mami.

Mám tě moc rád a děkuji ti, že se o mě tak dobře staráš. A doufám, že se mnou budeš ještě dlouho a dlouho. Chci ti popřát ke Dni matek a dostaneš ode mě voňavý pytlík plněný levandulí. Já a brácha Erik tě máme rádi. S pozdravem přejí: Já Filip V., Erik V. a taťka. Vypracoval Filip Vitásek

RUGBY

Byl pátek, když nám p. ředitel přišel oznámit něco úžasného. Řekl nám, že příští týden v úterý přijede pár lidiček, aby nás dvě hodiny dopoledne učili hrát rugby. Zářily mi oči, i když jsem byl trochu nervózní, že při tak opravdicky „chlapském“ sportu skončím v nemocnici. Celá třída si vykládala jen o tom, koho složí na zem a s kým se „popere.“ Všichni jsme se moc těšili.

...o pár dnů později... už po probuzení jsem si říkal, že dnešní den bude skvělý. Do školy jsem se těšil jako nikdy. U šaten jsme pořád debatovali a nemohli se dočkat, až zazvoní na hodinu... KONEČNĚ!!! Zvoní!!! Převlékli jsme se a nastoupili na hřiště. Tam jsme viděli malého, kníratého "frantíka" a spoustu míčů. Jakmile frantík začal mluvit, upoutal mě jeho zvláštní přízvuk. Postupem času jsem zjistil, že tento chlapík je „pohodový týpek.“ Skvěle nám vysvětloval pravidla. K mému překvapení byla jenom čtyři. Každý hned pochopil. Když nám řekl, že je mu 72 let, úplně jsem se lekl a obdivoval jeho záviděníhodnou kondici.

Po rozdělení do družstev jsme začali hrát. Strašně moc mě to bavilo. Vše probíhalo skvěle. „Malý kníratý Francouz“ (jak trenér vtipně sám sebe označil) zorganizoval několik „zápasečků.“ Ze začátku jsme se trochu motali, ale brzy jsme pravidlům přišli na kloub a užili si fantastických 90 minut. A za tohle jsme p. řediteli moc vděční.

A jak řekl **Martin Ujezdský**: „Je to pro mě vzpomínka na celý život. Trénink byl super a dokonce mě porazila Martinka (Pučánová) :)“

Pavel Hodinka: „Rugby se mi zalíbilo natolik, že jsem ještě ten den zašel do oddílu ve Vyškově a přihlásil se tam.“

Ondra Trávníček: „Rugby mě hodně bavilo. Celý trénink jsem si užil.“

Matyáš Smejkal: „Všichni žáci, kteří se zúčastnili, byli nadšení. Francouzský trenér byl velice skvělý a připomínal mi mého dědu.“

Anet Koudelková: „Nikdy v životě jsem nehrála rugby a jsem ráda, že jsem měla tu šanci jednou hrát. Tyto dvě hodiny byly super.“

Patrik Marvan: „Strašně moc mě to bavilo. S Francouzem byla ohromná sranda. Když trénink skončil, tak jsem byl smutný.“

Anet Šormová: „Vyučoval malý Francouz s knírem. Hodně žertoval, ale i přesto dokázal

uklidnit hromadu neposlušných a divokých žáků. Vše probíhalo skvěle."

Marek Martínez: „Kdybych hrál rugby, tak bych chtěl takového trenéra. Strašně mě to bavilo a chtěl bych takovou zkušenost zažít ještě jednou."

Adéla Příbylová: „Trénink rugby od francouzského trenéra byl velice zajímavý a mně osobně se velice líbil. Odřená kolena se rychle zahojila a já na tento zážitek budu vzpomínat vždy jen v dobrém."

Ondra Malý: „Trenér se mi líbil, byl sympatický. Zedřel jsem se jako kůň, ale stálo to za to!"

Filip Trávníček: „Celkem se mi to velice líbilo a rád bych si to zopakoval. Pan Francouz byl velice sympatický a byla to sranda. Takové akce bych organizoval častěji, protože se s radostí zapojili i ti, které tělocvik moc nebaví."

Katy Drmelová: „Trénink rugby byl velice zajímavý, pan trenér i rugbyisti byli ochotní, vše nám hezky vysvětlovali a všichni jsme si z toho něco odnesli. Moc se mi to líbilo, byla to sranda."

Kryštof Pittner: „Velice se mi to líbilo. Je dobré, že se rugby ukazuje i po školách."

Tereza Zourková: „Program se mi moc líbil. Celkově jsme si to myslím moc užili. Mnoho z nás začne novým koníčkem.“

Petra Krejčířiková: „Rugby dopoledne se mi moc líbilo. I přesto, že jsem rugby nikdy dřív nehrála, tak mě to bavilo a celkem mi to i šlo. Bylo to zase něco jiného, ale pro mě velmi příjemného.“

Marek Šich: „Bylo to fajn. Baval jsem se. Nejlepší byl BOEING."

NEŽ JSEM SE NARODIL

Václav Kypr, 8.tř

Byly nebyly jednou nějaké spermie. Mezi nimi jsem už tehdy existoval i já. Velmi dobře si pamatuji, jak jsem spolu s ostatními kamarády soupeřil, kdo bude u cíle dřív. Já se probojoval do cíle jako první. Tím cílem bylo malé vajíčko a mým úkolem proniknout do něj.

Zavrtal jsem se do něj jako nějaký šroubek. Uvnitř bylo krásné teplíčko. Asi za jeden měsíc mého pobytu mně začalo chodit nějakou trubičkou jídlo a pitíčko. Často se mi zdály sny o fotbalu, a tak jsem moji maminku hodně kopal. Už tehdy začala moje kariéra fotbalisty. Asi před dvěma roky jsem totiž začal hrát fotbal i ve skutečnosti. 😊

Za pár měsíců mě začalo něco tlačit. Nevím, co to bylo, ale zaujal jsem v bříšku bojovou polohu... a začal jsem bojovat. Brzy jsem uviděl světlo a vykoukl jsem do tohoto světa. Bylo o jednoho člena rodiny víc. 😊

Ivetka Cibulková, 6.tř

Moje cesta začíná tím, že se dostala spermie do vajíčka. Pomalu se vyvíjím. Objevují se malé nožičky a ručičky. Maminka mě poprvé uviděla na ultrazvuku. Byla jsem prý malinká, nebylo mě moc vidět, ale moje maminka mě viděla. Za pár týdnů jsem poprvé kopala. Pak se objevil první problém. Nevím, o co šlo, ale maminka musela do nemocnice. Tam si ji týden nechali a pozorovali, co budu dělat. Za pár dnů nás pustili domů a do konce těhotenství se neobjevily žádné komplikace. Rodiče měli vymyšlená jména – já Iveta, a kdyby to byl syn, jmenoval by se Michal. Oba byli šťastní, když věděli, že čekají holčičku. Začali mi připravovat pokojíček. Termín porodu se přiblížil, vyvinula jsem se v pěkné miminko a maminka se těší, až porodí. Je den 30.5. 2002 – čas 01.30 a mamince praskla voda. Po příjezdu do porodnice trvalo 10 hodin, než jsem poprvé uviděla svět, poprvé se nadechnula a uviděla poprvé maminku. Tatínka jsem viděla až na pokoji. Tento den byl krásný pro rodiče i pro mě.

Simona Brhelová, 6. tř

Moje cesta na svět začala, když dovnitř břicha mé maminky začali jezdit nějací panáčky (spermie). Netušila jsem, co nebo kdo to je, ale chtěla jsem, aby navštívili mě (vajíčko). Stalo se. Byla jsem ráda, protože jsem tušila, že to znamená něco dobrého. Oplodněno bylo jen jedno vajíčko. Jen já z mnoha vajíček. Pomalu jsem se vyvíjela a rostla. Nikdo mi v bříše nevysvětlil, co se to děje. Ale bylo mi to jedno. Něco se stane. Růst a vývoj byly stále rychlejší. Odněkud shora – alespoň čtyřikrát za den – něco padalo. Co to bylo, mi bylo vysvětleno až po narození. Padala potrava mé maminky. Jednou se ale stalo, že jsem zajela více dolů do břicha. Cítila jsem jemné otřesy, jak máma někam jde. Začalo to. Vylézala jsem ven. Napřed hlavička, ručičky, tělíčko a nožičky. Na světě byla velká zima. Ale jen chvíli. Zezačátku nebylo nic vidět, jen jsem slyšela zvuky, kterým jsem vůbec nerozuměla. Od toho dne jsem moc ráda, že jsem zdravá na světě.

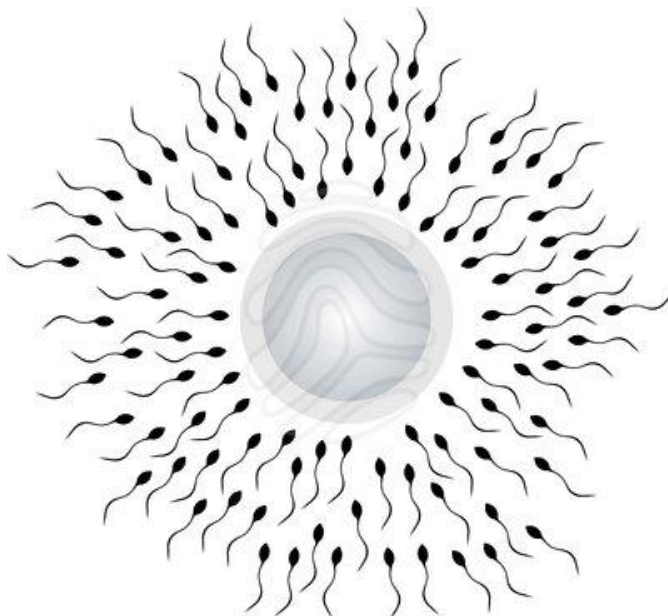
Lukáš Bátěk, 6. tř

Byl jsem spermie. Pak jsem se setkal s vajíčkem. Uvědomil jsem si, že jsem zárodek. Vyrůstal jsem v tajemné komoře. V ní jsem vyrůstal a komora byla menší a menší. Jednou jsem si zrovna tiše zpíval, když v tom bum! prásk! křach! a furt to se mnou drncalo. Asi dvacet minut jsem sváděl krutý boj a pak jsem se objevil tam, kde to nedokážu popsat. Zkrátka – jsem na světě.

Martin Heimerle, 6. tř

Byla jednou jedna spermie mezi deseti tisíci dalšími. Všechny se hrnuly na jedno vajíčko. Ale jen ta jedna se dostala přímo do cíle – byla to ta, o které se bavíme. Spojením vajíčka a spermie jsem vznikl já. V tu chvíli jsem byl velmi, velmi, velmi malý, ale i tak jsem přemýšlel. 😊 Jaké to asi bude venku? A jaké postavy v League of Legends jsou free. Ale nejvíce jsem přemýšlel o tom, jestli budu mít počítač. A tak jsem rostl v břichu a čím dál víc jsem přemýšlel. Jak se asi dostanu ven? A jaké to tam venku bude? A jakmile jsem byl těsně před narozením, tak jsem přemýšlel nad úplně jinými věcmi. Jaká bude moje první pusa s cizí holkou? A jak pěkné holky asi potkám? A vůbec, v jaké vlastně zemi se narodím? V Číně? Nebo snad v Americe? A najednou, když jsem zrovna o tomhle přemýšlel, strčil někdo do maminčina břicha ruku a začal mě tahat ven. Mně se ven nechtělo, tak jsem ho kousnul, ale moc to nepomohlo.

Vytáhl mě. Přestřihli mi pupeční šňůru a já měl hrozný hlad. Jelikož jsem měl ten hlad, tak jsem řval, ale naštěstí měla maminka u sebe jídlo. Dnes mám i počítač a dokonce vím, jak chutná pusa od cizí holky. 😊

O ČEM PŘEMÝŠLÍ ČTVRŤÁCI

Maruška Oujezská

Můj nejhezčí zážitek z poslední doby je, když jsem řezala dřevo. Až budu starší, přeji si, abych byla chytřejší. Raduji se, když někam jedeme. Potěšilo by mě, kdyby moje maminka dostala auto a můj tatínek dostal lepší výplatu.

Adélka Gregorová

Můj nejhezčí zážitek je, že jsem byla na třech oslavách za dva dny, že moje kočka je už větší a můj pes že už si hraje s míčem. Potěšilo by mě, kdyby nám tatínek koupil další čtyřkolku, abychom se se sestrou nehádaly.

Robert Dunka

Ze zvířat mám nejraději paúhoře elektrického. Potěšilo by mě, kdyby moje maminka vyhrála milion tisíc a můj tatínek kdyby byl nejlepší v práci.

Michal Červík

Je mi smutno, když mi umře děda a babička. Až budu starší, koupím si dům.

Verča Klosová

Je mi smutno, když dlouho nevidím babičku. Raduji se, když jedu za babičkou. Ve škole mám strach, když dostanu do ruky diktáty.

Dalibor Spáčil

Je mi smutno, když jsem doma sám. Můj nejhezčí zážitek je, když jsem spadl ze stromu a měl jsem z toho zlomenou levou ruku. Potěšilo by mě, kdyby mi maminka všechno dovolila a můj tatínek nikdy neumřel. Až budu starší, přeji si být nejlepším plavcem.

Ondřej Kala

Je mi smutno, když vstávám brzy. Ve škole mám strach z pětetek. Až budu starší, přeji si, aby přišel E.T. Potěšilo by mě, kdyby mi maminka koupila PS4 a tatínek mi koupil Ferrari.

Milena Burešová

Je mi smutno, když někdo umře a já na něj jen vzpomínám. Raduji se, když si vzpomenu, že jsem se narodila, jinak bych tu nebyla. Můj nejhezčí zážitek je, že jsem se zamilovala do dvou kluků a myslím si, že by mě taky chtěli. Ve škole mám strach, když se naštvu, protože pak strašně řvu. Až budu starší, přeji si, aby už nebyly války a útulky by neměly co dělat a každý by se měl skvěle.

Peťa Koudelková

Je mi smutno, když je babička a dědeček na dovolené. Raduji se, když se babička a dědeček vrátí z dovolené. Potěšilo by mě, kdyby tatínek uklízel. Až budu starší, přeji si chovat koně.

Pavla Michálková

Je mi smutno, když jsem smutná. Potěšilo by mě, kdyby moje maminka jela s námi k moři. Až budu starší, přeji si jet Velkou Pardubickou.

Kristýnka Horáková

Raduji se, když udělám něco dobře. Můj největší zážitek je, když jsem dostala jedničku z diktátu. Ve škole mám strach, když musím dělat stojky. Až budu starší, přeji si, abych měla dobrou práci.

Lucka Trávníčková

Je mi smutno, když mě rodiče nepustí ven. Můj nejhezčí zážitek je, když jsem spadla do Vltavy + do potoka. Potěšilo by mě, kdyby můj tatínek nemíval noční služby.

Jirka Pilát

Je mi smutno, když nemají moji kamarádi čas jít ven. Ze zvířat mám nejraději opice, protože jsou legrační a mrštné. Potěšilo by mě, kdyby moje maminka neměla tolik trápení s Aničkou, protože pořád budí Alžbětku. Potěšilo by mě, kdyby můj tatínek měl milion úspěchů se včelami. Ve škole mám strach, když zjistím, že nemám domácí úkol. Až budu starší, přeji si být hvězdářem. Nejraději si hraji s Vašíkem Láníčkem na schovku.

Natálka Kuběnská

Je mi smutno, když rodiče nejsou doma. Raduji se, když mám z prověrky jedničku. Můj nejhezčí zážitek je, že po prázdninách začíná škola. Potěšilo by mě, kdyby moje maminka měla radost a můj tatínek byl zdravý.

Katka Hořická

Raduji se, když mě ségra neotravuje. Potěšilo by mě, kdyby moje maminka a tatínek žili co nejdýl. A přeji si, aby tu moji rodiče byli do 150 let.

Martin Trávníček

Je mi smutno, když umře pes. Až budu starší, přeji si, abych si koupil apartmán.

Barunka Pittnerová

Je mi smutno, když umře pes. Raduji se, když dostanu na hlídání od mé babičky Bobinu a Mekiho (pejsky). Můj nejhezčí zážitek je, když s Áďou tancujeme. Potěšilo by mě, kdyby byl můj tatínek přísnější.

Brigitka Rusnáková

Ze zvířat mám nejraději psy, protože jsou mi podobní. Raduji se, když má na mě někdo čas a není to ohledně školy. Nejraději si hraji s kamarádkou z Brna, která umí mluvit rusky.

Míša Sobota

Je mi smutno, když nechodím ven každý den. Potěšilo by mě, kdyby můj tatínek mě zavezl každý den do obchodu. Až budu starší, přeji si být veterinářem.

Sebastian Matějek

Je mi smutno, když máme hodně úkolů. Až budu starší, přeji si být hasičem.

Matěj Kostihá

Ze zvířat mám nejraději netopýra a sokola. Potěšilo by mě, kdyby můj tatínek byl génius a vydělával moc peněz. Až budu starší, přeji si, abych si koupil casino. Nejraději si hraji s mými dřevěnými a ocelovými zbraněmi.

Ondra Oprchal

Je mi smutno, když umře pták. Až budu starší, přeji si, aby bylo všude dobře. Raduji se, když dostanu dárek a jdu na počítače.

Co by si přáli příští rok zažít nynější sedmáci?

Roman Špaček - Jít na nějakou super akci a zažít nějakou super zábavu.

Terka Ryšánková - Návštěvu nějakého aquaparku.

Jirka Hučík - Školu v přírodě.

Dominik Horák - Se svými spolužáky bych chtěl zažít školu v přírodě a Bongo.

Míša Zbořilová - Samozřejmě hodně srandy a dobré vztahy ve třídě.

Míša Hyblová - Mít dobré zážitky z výletů a také hodně srandy.

Martin Školař - Jet na nějaký výlet, kde by se všem líbilo a bylo by tam hodně srandy.

Zdenda Zlámal - Opět výlet k armádě.

Klára Václavíková - Školu v přírodě - například Rychtu.

Lucka Ďuráčová - Chtěla bych zažít školu v přírodě.

Vyznání svému příteli

Když cválám přes svěží zelenou louku, mám pocit, jako by se mé srdce projíždělo životem na koňském hřbetě. Láska ke koním je stejně složitá, jako k člověku. Pokud koně nikdy nebudeš milovat, nikdy ho nepochopíš! Dává nám všechno, co má. Rychlost, vytrvalost, sílu. Ale plane v něm i jeho divoký duch. Byl jiskrou, která zažihala dávné mýty. Byl chloubou králů i dobyvatelů. Byl oporou civilizace. Pod úderý jeho kopyt se utvářely dějiny. Dodnes má v našich srdcích místo, ona pyšná krása, která nese jméno KŮŇ.

Lída Kudličková, 8. třída

MŮJ NEJLEPŠÍ KAMARÁD ZE 6. TŘÍDY

Veronika Bajerová - Miroslav, protože je na mě hodný a půjčuje mi sešity.

Simča Brhelová - nejlepší kámoška je asi Verča Vitásková, známe se už od školky, takže ji znám jako svoje boty, stejně tak i ona mě. Většinou máme stejný názor na události, které se dějí kolem nás a dále se dobře doplňujeme, např. když říkáme nějaké blbosti. Myslím, že našemu humoru nejde odolat.

Verča Vitásková - moje best friend forever je Simča Brhelová. Proč, to mi kolikrát není taky jasné, ale asi to dělá to, že jsme spolu už od školky. Sice jsme za těch 6 let prošly bouřlivou minulostí, ale teď už jsme zase nejlepší kámošky. A to proto, že jsme stejně retardované, no, a taky další věci, ale naše retardace je ten hlavní důvod.

Lukáš Bátěk - David, neotravuje mě a chodím k němu a hrajeme hry.

Lucka Malá - moje největší kamarádka je Anička Sedláková, protože je velmi spolehlivá a všechno jí můžu říct.

Lenka Hořická - Anička, můžu jí důvěřovat a nikomu nic neřekne, mám k ní důvěru.

Ondra Valtr - můj nejlepší kamarád je David Bayer. Myslí stejně jako já a je dobrý a vynalézavý, proto si asi zaslouží být mým kamarádem. Ještě je mou nejlepší kamarádkou Verča Bajerová, kamarádím s ní, protože je velmi sympatická a kamarádká.

Lukáš Blažek - můj nej kámoš je Jan Vrban. Je také z Drysic, je vtipný, někdy mi pomáhá, ale někdy je otravný, ale je to kámoš. Druhý nej kámoš je Lukáš Sedláček. Je dobrý kámoš, pomáhá mi a jezdíme spolu k jeho babičce do Rousínova a tam se chová normálně.

Martin Heimerle - Filip!!! Je to borec!!! Chodí se mnou ven a naučil mě hrát na kompluu!!! Prostě super kámoš!!! Vlastnosti - pařmen, má dobrou povahu, je vtipný a směje se mým vtipům.

Lukáš Sedláček - můj nejlepší kámoš je Lukáš Blažek, protože mi vždy pomůže a když chci po něm něco, tak mi to třeba půjčí a chodí se mnou skoro každý den ven a je normální na rozdíl od jiných.

Anička Sedláková - Tereza Holková je nejlepší, protože jí můžu věřit, je hodná a ochotná, je to opravdová kamarádka. Prostě je skvělá, jsme něco jako sestry.

Jan Vrba - Můj nejlepší kamarád je Lukáš Blažek, protože mi pomáhá, půjčuje mi věci a chodí se mnou ven.

Pája Kociánová - Moje nejlepší kamarádka je Eliška Skoupá! Protože je s ní hodně zábavy a můžu se na ni spolehnout. :) A taky spolu máme hodně vzpomínek. :)

Eliška Skoupá - Moje BFF je Pája. Je s ní velká sranda. Nejlepší vzpomínky spolu máme v obchodech.

Filip Vitásek - Můj nejlepší kamarád je Martin, je fakt super, umí hrát lolko a taky ping pong, je chytrý, přemýšlivý a inteligentní i vtipný. A taky David Bayer - i když má zlomenou ruku, furt je dobrý, je vtipný a strašně hezky píše. :)

ANKETA- devítka

Letošní deváťáci si poctivě odkroutili tento školní rok i roky minulé. Týrali své učitele skoro denně v plném obsazení- tj. 22 hráčů na bitevním poli. A jestli stačili dospět, udělejte si úsudek sami z jejich odpovědí na pět otázek.

- 1) *Dívám se do zrcadla. Co vidím?***
- 2) *Zavírám vrátka za svým dětstvím a otvírám nová... Jaké bylo moje dětství?***
- 3) *Když budu vzpomínat na svou třídu, vybaví se mi tato příhoda-***
- 4) *Za svou první výplatu bývá zvykem koupit rodičům dárek, co věnuji mamince a co tatínkovi?***
- 5) *Jaké 3 základní vlastnosti by měl mít učitel a proč?***

Michal Zorek- SOU Obchodní Prostějov

- 1) Budoucího kuchaře!
- 2) Moje dětství bylo od narození bezstarostné, ale čím jsem byl starší, tím starostí přibývalo a bude jich ještě víc. Já si myslím, že bylo super!
- 3) Bylo to v domácnosti, když Mara chtěl sníst lžičku mouky a všechno vyprskl na svou černou mikinu.
- 4) Mamince a tatínkovi bych vytvořil fotoknihu rodinných zážitků.
- 5) Trpělivost- aby to s námi vydržel
být hodný
a určitě by měl mít zábavné a zajímavé hodiny, aby nás bavily.

Petra Drmolová- Obchodní akademie Vyškov

- 1) Vidím sebevědomou mladou slečnu, která se těší, že zažije spoustu dobrodružství! Nebojí se toho, co ji čeká a je odhodlaná čelit výzvám.
- 2) Moje dětství bylo velmi šťastné! Dokázala jsem se radovat z maličkostí, neměla jsem žádný stres a nepřemýšlela jsem nad tím, co právě dělám. Užívala jsem si

venku s kamarády a hrála jsem si s hračkami. Maminka s tatínkem mě ve všem podporovali, ale teď už budu muset začít být samostatná!

- 3) Když budu na svou třídu vzpomínat, nevybaví se mi jen jedna příhoda, ale spousta zážitků. Naše výmysly, třídní skupina, naše PRAPAPA! Náš smysl pro humor, to jak dokážeme všichni držet při sobě. Budou mi všichni moc chybět a doufám, že se zase uvidíme.
- 4) Mamince bych koupila novou chladničku, protože na tu naši starou pořád nadává. A tatínkovi bych koupila nové auto, protože se rád zabývá auty a pořád by chtěl nějaké nové!
PS: Asi budu vydělávat miliony!!!!
- 5) Měl by být klidný a rozhodně ne výbušný, protože řvát po žácích k ničemu není. Měl by být ohleduplný a brát ohled na všechny, ne jen na chytřejší žáky, protože ne všichni jsou bystří a všemu hned rozumí! Měl by být ochotný pomoci, protože občas se stane, že žák něčemu nerozumí a potřebuje nějaké doučování.

Filip Trávníček- TRIVIS Prostějov

- 1) Kluka, co "snad" vyjde devítku a s dobrými vzpomínkami.
- 2) Zábavné. Úžasní kamarádi, kteří měli podobné zájmy, takže jsme si vždy rozuměli.
- 3) Bylo toho opravdu moc, ale myslím, že jsme si nejvíce užili devítku. Ať už výlety, nebo zážitky ze školy. Navíc se nám všem líbilo i to, že s námi většina učitelů už mluvila jako se sobě rovnými.
- 4) Vzhledem k tomu, že budu vydělávat hrozně velké prachy, tak si klidně můžu vybrat, ale když to náhodou neklapne, tak bych to viděl na nějakou masáž pro mamku a pro taťku něco s motorkou.
- 5) Určitě by měl mít smysl pro humor. Měl by být fair za každé situace a měl by se dokázat vžít do situace žáků.

Tomáš Jachan- SŠTE Olomoucká 61 Brno

- 1) Vidím deváťáka, který sice odchází ze základní školy, ale těší se na novou školu a je pyšný, že se dostal na školu, kterou chtěl.
- 2) Moje dětství bylo skvělé. Zábava s rodiči, kteří pro mě dělali maximum, abych byl jako dítě šťastný a za to jim moc děkuji. Ale také s kamarády to bylo super

dětství, dělali jsme různé hlouposti, jak u dětí bývá zvykem, na některé zážitky se opravdu nedá zapomenout.

- 3) Poslední cesta do Vídně. Bylo to super. Hlavně cestu autobusem, kde jsme měli všichni super náladu a bavili jsme se a hodně jsme se nasmáli. Cesta zpátky byla nezapomenutelná, tolik srandy jsem asi v životě nezažil. Bral jsem to tak, že tohle je poslední výlet někam daleko a že si to s touhle bandou musím užít.
- 4) Po pravdě nevím, co bych jim moc koupil. Ale chtěl bych se o ně postarat. To co oni udělali pro mě, už bych jim žádným dárkem nesplatil, ale chci, aby mě měli rádi a byli na mě pyšní.
- 5) Můj vysněný učitel, by měl mít určitě respekt, pochopit žáky, co je baví a pomáhat slabším lidem.

Adéla Příbylová- Gymnázium Vyškov

- 1) Zakousnutý ret, nepřímý a lehce vystrašený výraz. Co se mnou bude v příštích pár letech? Co mám očekávat od budoucnosti? Odvracím pohled od sebe samé, po zklamáních a po zničení sebedůvěry, čeká mě štěstí? Snad ano. Optimisticky uvažuji nad vlastními myšlenkami. Snad ano...
- 2) Bezstarostné. Nečekala mě žádná těžká rozhodnutí, když už se nějaký ten zádrhel objevil, jako například: velice těžké uvažování nad tím, které lízátko si mohu koupit, vždycky to za mě bravurně vyřešila maminka s odpovědí: „ Vyber si, nebo jdeme domů.“ Což byla docela absurdní odpověď, když mi nejdříve řekla, ať si vyberu a pak jedno z nich vzala, dala do košíku a já spokojeně odkráčela, protože přece jen mám lízátko! Kéž by mi maminka i nadále vybírala. Protože v rozhodování, kam vlastně chci jít na školu, jsem byla docela sama. Zkrátka je to moje budoucnost, takže rozhodnutí záleží na mně. Jenže já jsem poněkud nerozhodný člověk. Proto bych chtěla okamžiky z dětství, protože bylo Bezstarostné.
- 3) Myslím, že každá chvílka strávená se třídou, je taková menší příhoda. Když budu vzpomínat na třídu, spíše se mi vybaví pocity a ty budou vždy jen kladné... ♥
- 4) Nejspíše bych jim věnovala obraz. Jelikož jsme se před rokem, nechaly se sestrou vyfotit, aby nás rodiče měly pověšené...na zdi. Tak bych jim věnovala opět takovou fotku, kde už bychom byly obě dospělé.
- 5) Smysl pro humor- zkrátka studené čumáky nemají žáci rádi, nejlepší je, když se učitel se svými žáky dokáže zasmát
lásku k dětem- to je jasná věc, bez ní by to ani nešlo
klidná povaha- aby se nenechal rozházet

Petra Krejčířiková- Gymnázium Křenová 36 Brno

- 1) Kromě šmouh od zubní pasty..? Vidím obraz ani ne dívky, ani ne ženy. Vidím obraz někoho, kdo si jde za svými sny přes jakékoliv překážky. Ale vidím také nerozhodnost, zklamání, nebo přetvářku. Kdybych se nedívala sama na sebe, nevěděla bych, jak se k takovému člověku zachovat. Připadá mi, jako bych i přes to, že to tak nechci, viděla masku. Jen takový nastrojený úsměv, ale zároveň ho vidím i upřímný.. je to zvláštní! Vidím někoho, kdo se za žádnou cenu nevzdá, někoho, komu naděje umírá poslední. A také někoho, kdo i přes odchod nikdy nezapomene!
- 2) Já o sobě říkám, že zůstanu dítětem a také snílkem navždy. Ale pokud mám to mé dosavadní dětství shrnout, bylo by to slovem- paráda! I přes to, že se v něm našlo i pár strastí, nikdy jsem si nemohla na nic stěžovat, protože jsem vždy měla to, co jsem chtěla.
- 3) Nevybaví se mi jen jedna příhoda, vybaví se mi smích a přátelství, které jsme si spolu za ty roky vybudovali. Vybaví se Mara s Vasilem a jejich nekonečné vtipy, vybaví se mi celá třída válející se na zemi smíchem a vybaví se mi také pan učitel a jeho perly.
- 4) Já bych svým rodičům koupila to, co mají nejraději. Mamce nějakou detektivní knížku a k ní drahou čokoládu a tatkově asi basu piv.. Ale hlavně bych jim za vše, co pro mě udělali, poděkovala..! ♥
- 5) Spravedlivost- to proto, aby se žádný žák necítil podceňovaný a osamocený, aby se všem dostávalo stejných znalostí a úsměvů a aby všichni byli spokojení
ochota a chápavost- když nám učitel pomůže, hned ho máme radši
smysl pro humor- vždyť přeci s úsměvem jde všechno líp!

Tereza Barátová - Gymnázium Vyškov

- 1) Když se podívám do zrcadla, vidím tátovo dvojče. Jeho tmavé vlasy a flegmatika, který se nebojí práce. Ale nachází se tam i hezká holka, která není vždy moc sebevědomá. Ráda tančí, zpívá, hraje na klavír, ale i ráda vymýšlí způsoby, jak nejrychleji urazit bratra. Dobře se učí a ví, že chce svůj život vést tou správnou cestou, i kdyby někdy byla klikatá, obtížná a plná kamení.
- 2) Mé dětství bylo krásné a můžu za to být vděčná svým rodičům a blízkým. Prostředí, kde jsem vyrůstala, mě milovalo a každému by se o něm mohlo zdát. Všichni mě pořád obskakovali a dělali vše, abych se cítila dobře. Bez jejich lásky jsem si život nedokázala představit. Dali mi tu pestrost zážitků, které si stále

vybavuji. Jednou bych se chtěla o své rodiče postarat s takovou láskou, s jakou mě vychovali a postarali se o mě.

- 3) Má nejoblíbenější příhoda naší třídy je, když jsme si v odpoledních hodinách dávali se spolužáky vycpanou lasičku jménem Zubař a kachnu do našich aktovek.
- 4) Dobře vím, jaké je těžké vybrat rodičům na Vánoce dárek. I oni vždy přemýšlí, co by babičkám a dědečkům udělalo největší radost. Nakonec to vždy vyhraje dárek do kuchyně nebo různé nepotřebné věci. Minulý rok jsem se rodičů ptala, co by si tento rok přáli a oni mi řekli, že si přejí, abychom všichni byli zdraví, měli se rádi a abychom se v životě měli dobře. Takový dárek se sice koupit nedá, ale můžeme se aspoň o něho pokoušet a navzájem si v tomto snu pomáhat.
- 5) Základní vlastností učitele by měla být empatie. Spousta učitelů tuto vlastnost nemá a ani se o ni nesnaží. Další vlastností je být flegmatik a nekřičet na dítě, které může mít ze školy trauma. Poslední vlastností je samozřejmě schopnost naučit dítě základní věci potřebné k životu, ale i slušné chování. :)

Alena Řeháková - Zdravotní asistent Vyškov

- 1) Nejsem zrovna člověk, který by byl moc pozitivní a vidí na sobě to lepší. Když se dívám, vidím na sobě spíš to špatné. Ale i u mě se někdy stává, že v sobě vidím silnou osobu, která se dostane přes všechny překážky, které ji čekají... To je podle mě jedna z nejdůležitějších věcí, které by na sobě měl člověk vidět.
- 2) Podle mě je dětství nejkrásnější období našeho života. A já měla úžasné dětství. Kdykoliv bych vrátila čas a prožila si to znovu. Protože když jsme malí, nemusíme se starat o spoustu věcí a žít si nějak nezávazně. Ale teď, když už jsme větší, je to jiné.
- 3) Nemyslím, že se mi vybaví příhoda, ale spíš ti lidé, kolektiv a některé chvíle, které jsme prožili. Těch příhod je strašně moc a vypisovat to, by zabralo snad celý den. Budu hlavně vzpomínat na to, jak jsme se dokázali podržet a povzbudit.
- 4) Já to dělám vždycky tak, že rodičům řeknu, že mají mě...že to jim musí stačit. Ale čím jsem starší, tím si víc uvědomuji, kolik toho pro mě za těch 15 let udělali a nesmírně si toho vážím, ale teď si nejsem jistá, jaký dárek bych jim měla dát. Ale pevně věřím, že až čas nastane, budu přesně vědět, co jim dát.
- 5) Podle mě, by měl mít hlavně pevnou vůli. Neměl by se rozčilovat nad každým vykřiknutím, které žák udělá. Schopnost mluvit a vysvětlovat učivo žákům. Měl by být také hodný a chápavý.

Daniel Čudovský - SŠTE Brno, obor mechanik seřizovač

- 1) Vidím úspěšného mladého muže, který by si chtěl ještě tak dvě hodiny přispat.
- 2) Myslím si, že bylo zábavné, a že jsem si ho, dokud jsme neměli doma počítač, užíval a užil.
- 3) Příhod máme mnoho, většina hlavně z výletů a tak dále. Samozřejmě některé jsou vhodné a některé nevhodné.
- 4) Daruji jim lásku a pocit, že vychovali úspěšného miliardáře. A pokud nebudu miliardář, tak vyhřívací deku pro mámu a pro tátu něco, co souvisí s motorkami.
- 5) Vstřícnost- aby se s ním/ní dalo dobře vycházet
smysl pro humor – abychom se společně také občas zasmáli
radost do každého dne, a aby si na žácích nevybíjel mindráky z dětství.

Kateřina Drmelová - Gymnázium Vyškov

- 1) Vidím se jako člověka, který si jde za svými cíli. Milujícího hudbu, svou rodinu a přátele, kteří mě vždy podrží. Jsem ráda za to, co jsem za svůj docela krátký život udělala, za úspěšně dochozenou základní školu a také za to, že jsem poznala lidi, které mám ráda a nechci je jen tak ztratit. Těším se na nové skvělé zkušenosti, které mi život v budoucnu nabídne a budu se je snažit využít, jak nejvíce to bude možné.
- 2) Nechci ještě za svým dětstvím zavírat vrátka, myslím, že každý člověk je svým způsobem dítětem, pokud se tak cítí. Ale pokud bych měla charakterizovat tu část života, kdy jsem chodila do školky, později na první a druhý stupeň základní školy, bylo moje dětství skvělé. Plné barevných příhod. Tak jako paleta barev byly některé radostné, jiné smutnější. Ale k životu patří i ty tmavé stránky. V rodině plné lásky bylo moje dětství však převážněji veselé.
- 3) Za těch 9 let, co jsme třída, bych jen těžko dokázala napsat jen jednu příhodu, která mi utkvěla v paměti. Neboť se stalo nespočet vtipných a veselých zážitků. Myslím si, že si vždy vzpomenu na to, jak jsme se pořád smáli a také na nezapomenutelný smích některých mých spolužáků. Samozřejmě se mi také vybaví společně strávené výlety, jako školy v přírodě a další. Nejlepší na tom je, že máme ty vzpomínky sice stejné, ale vždycky se najde někdo, kdo si vzpomene na něco jiného a všichni se tomu smějeme, tak jako by se to stalo nedávno.

- 4) Svým rodičům bych koupila něco výjimečného, na oplátku péče, kterou mi po celý můj dosavadní život dali. Ještě si to budu muset promyslet, ale když mě tak teď napadá, tak by je potěšil nějaký výlet do míst, kam jezdili před několika lety.
- 5) Vnímavost a porozumění - učitel by měl mít přirozeně dané umět promlouvat s žáky a naslouchat jejich přáním a požadavkům a vycházet jim v rozumné míře vstříc.

Spolehlivost - problém spousty lidí. Pro učitele velice důležitým faktorem, jak být správným učitelem. Samozřejmě musí být spolehlivost na obou stranách, jak na straně učitele, tak žáka.

Učitel by také měl být přirozeně autoritativní typ. Ale v žádném případě nepůsobit namyšleně, či vůdcovsky, ale tak, aby si ho žáci vážili a naslouchali mu se zájmem k učivu.

Veronika Jenáčková - Gymnázium Vyškov

- 1) Vidím, co je ve mně dáno od rodičů. Na jednu stranu za to děkuji, ale na druhou se tomu snažím vzdorovat a jít svou vlastní cestou, naproti vlastnímu osudu, který je ale postaven na základech od mých rodičů....za to jim děkuju.
Pak samozřejmě vidím, jak vypadám vzhledově. :D
- 2) Dětství je krásné a myslím, že je ještě krásnější, když i v takových 60 letech v sobě uvidíme kousek dětství, co v nás přetrvává. :P
- 3) Když budu vzpomínat na svou třídu, vybaví se mi tato příhoda ..
strkání vycpaných hlodavců do tašek spolužáků.
- 4) Podle toho, jak ta výplata bude vypadat. Ale největší cenu pro ně asi bude mít to, že to bude výplata za práci, která mě baví. Pak se rozhodnu, co jim koupím.
- 5) Měl by mít v sobě zápal pro své povolání – aby byl schopný předat mladým lidem to, v čem jednou sám našel zálibu a částečný smysl života. Práce vyplňuje náš život velkým dílem, a proto bychom ten velký díl měli skloubit se svým smyslem života, ke kterému nás může přivést třeba ten učitel.
Smysl pro spravedlnost – aby náhodou v někom nepohřbil tu touhu, která se může hnát k smyslu života.

Musí mít nadhled - zbytečně nenadávat, když to k ničemu nevede, přeci jen jsme ve škole, kde se učíme a nevíme, jak určité situace řešit, tak je třeba nás jen navést na správnou cestu a né nám vytýkat, že ještě všechno neznáme.

Radim Klanica - ISŠ Slavkov u Brna

- 1) Zrcadlo a vidím pohledného muže.
- 2) Moje dětství bylo úžasné - s kamarády a rodinou.
- 3) Na školu v přírodě, jak jsme byli všichni pohromadě a byla to sranda.
- 4) Mamince zrcadlo, když by se do něj podívala, aby si na mě vzpomněla. Tatínkovi bych koupil nějaký řetízek na krk.
- 5) Respekt, aby si žáci nedělali, co chtějí. Nedávat na sobě znát nervozitu. Aby byla hodná a nerozsazovala si žáky.

Jorge Martínez Puche - Šmahelova Střední škola polytechnická Prostějov

- 1) Pokaždé jinak. Někdy se nerad dívám do zrcadla, třeba kvůli křivému nosu, velkým uším...Já bych se nemohl do zrcadla dívat tehdy, když bych tam viděl zlého člověka. Takže se snažím sám sebe vnímat pozitivně.
- 2) Tyhle vrátka se mi nikdy nezavřou. Někdo je zavírá, protože si říká, že je na čase chovat se dospěle. Já mám ale pocit, že nikdy nepocítím nutnost, aby mě ostatní viděli jako dospělého.
- 3) Park, léto, lavičku, stromy šumí...
Tráva se zelená, tak jak to jen tráva umí.
Ladím sedmou na mojí kytaře sedmistrunný.
(většinou chvíle strávené v létě... na slunci...u vody)
- 4) Společný výlet.
- 5) Trpělivost, vnímavost, sympatie s dětmi.

Ondřej Malý - SŠTE Olomoucká 61, Brno

- 1) Vidím člověka, vidím sám sebe, vidím člověka, který chce v životě něčeho dosáhnout, který má velkou motivaci, ale i strach uskutečnit své sny.
- 2) Mé dětství bylo úžasné, sice si první krůčky nepamatuji, ale vím, že jsem byl šťastný. Začalo to mateřskou školkou v Drysicích, přes malák do předškoláku. Poté přišlo první rozhodování, kam dál, s rodiči jsme vybrali ZŠ a MŠ Pustiměř, kde jsem prožil krásných devět let a opět tu bylo další rozhodování, kam dále. Nakonec jsem si vybral průmyslovku v Brně.

- 3) Nedokážu si vybavit jen jednu příhodu, vybavím si jich hodně. Vzpomenu si, jak jsme byli dvě třídy, jak mezi námi byla rivalita, najednou jsme byli jedna třídy, ale dlouho to nevydrželo a opět tu bylo A. a B. Pak jsme se už sloučili napořád a vznikl z nás nejsuprovější kolektiv. Všichni mi budou chybět, ale vím, že i když každý půjde vlastní cestou, jednou se zase ty cesty překříží. :)
- 4) To co napíšu, pak nebude platit, ale nějaká šance tam je. Mamce bych koupil asi nový kávovar, jelikož je "závislá" na kafi. :) Tatínkovi bych koupil nějaký doplněk do auta.
- 5) Měl by mít rád společnost a děti, měl by rozumět tomu, co učí, a měl by učit tak, aby to děti pochopily. Měl by si umět srovnat pořádek.

Marek Šich – SOU Prostějov

- 1) Dívám se do zrcadla, vidím sebe, jak začínám novou kapitolu svého života.
- 2) Mé dětství bylo úžasné, nikdy jsem neměl problém se s někým kamarádit až na pár výjimek.
- 3) Vybaví se mi tato vzpomínka, jak Kryštof rozsedl lavici, když zjistil, že dostal 2 z přírodopisu. Byl celý šťastný, až ji rozbil.
- 4) Rodičům bych asi nic nekoupil, možná nějakou drobnost, spíš bych je někam pozval, třeba na oběd nebo tak...
- 5) Smysl pro humor.

Vasil Čechal - ISŠ Slavkov nu Brna

- 1) Vidím vzdělaného muže, který se dostal na kuchaře do Slavkova.
- 2) Moje dětství bylo velmi zábavné, ale i bolestivé, protože jsem neuměl jezdit na kole.
- 3) Vybaví se mi tato vzpomínka: Vejdu do třídy a Michal mi řekne, že jde Mara, prý ho mám vystrašit, tak si stoupnu ke dveřím, ale místo Marka vešel do třídy p.uč. Vrtílek, takže jsem ho omylem vystrašil -dostal jsem poznámku.
- 4) Za svou první výplatu bych rodičům koupil nejspíš nějaký společný dárek -> zájezd do Rakouska do lázní.
- 5) Učitel by neměl dávat najevo, že ho něco trápí, nebo je naštvaný. Měl by pečlivě zvážít, když někdo ruší, tak vyvolat toho, kdo ruší, ne souseda. Neměl by být přísný.

Tadeáš Polák SOŠ a SOU Sochorova Vyškov

- 1) Vidím sám sebe v odrazu v zrcadle, vidím se takový, jaký jsem. Někdy se pochválím podle nálady.
- 2) Myslím, že bylo strašně boží! :3 Ale dětství je jen jednou za celý život, takže bylo určitě super.
- 3) Můj příchod na tuhle školu, jak všichni koukali, kdo to je a bylo to takový špatný a když si řeknu, že teď jsme jako jedna rodina, co stojí při sobě, i když se někdy nebavíme, nebo se pohádáme, tak se udobříme. Myslím, že se všichni máme rádi, bude to tak i v normálním životě až vyjdeme školu, budeme si dávat srazy a určitě si budeme psát na FB a budeme stále v kontaktu. Já mam všechny moc rád. :)
- 4) Koupím mamince dva dárky, jelikož tatínka nemám, ale určitě nějaký prstýnek.
- 5) Chytrou- aby mohl učit děti
musí být i někdy hodný na děti- aby neměly strach
určitě musí i v hodinách pomáhat dítěti - aby se i ty děti něco ve škole naučily

Tereza Zourková - Gymnázium Vyškov

- 1) Nevidím nic převratného. Holka, co se sice prokousala až na konec 9. třídy, ale taky holka, co leccos pokazila. Jako mnoho z nás, proto nic převratného. Vzhledem to je snad už trochu zajímavější.
Spousta lidí si mě zapamatuje jen díky mým vlasům. Afropower. Rozhodně si na ně nestěžuji, naopak, nedám na ně dopustit.
Další, co mě vystihuje, jsou velké zuby a špičatý nos. To už tak moc slavné není, ale co už. :)
- 2) Mé dětství bylo, myslím, plnohodnotné. I přes odřená kolena, bolavý zadek od vařečky a ubrečené chvíle uklízení pokoje, si na své dětství nerada stěžuju. Však nemám důvod. Vše, co potřebuji, mám....i to, co nepotřebuji, mám. :D
- 3) Je toho opravdu hodně, ale asi nikdy nezapomenu na strkání našich vycpaných kamarádů (zvířata ze skříně) do tašky. Fakt super pohled na kachní hlavu trčící z učebnic. Díky Ráďo a Tád'ó. :D
- 4) Mamce bych koupila nějaký talisman. Nejlépe andílka nebo rybičku. Andílka proto, že je má ráda jak pro jejich vzhled, tak pro jejich citovou hodnotu (=nosí štěstí) a rybičku proto, že je maminka ve znamení ryb.
Tátovi bych koupila hodinky, parfém nebo vstupenku na nějaký koncert/zápas. Toto jsou věci, co má rád.

Proč bych jim to vlastně chtěla koupit? Protože mi rodiče celý život dávají to, co mám ráda, tak jim to chci aspoň nějak vynahradit. :)

5) Nejdůležitější vlastnost učitele, a řekla bych, že i nutnost, je být trpělivý. S dětmi musí mít každý trpělivost a učitel dvojnásob.

Další je nebýt suchar. Podle mě má být člověk pro každou srandu a né kolem sebe prskat při každém „porušení“ školních pravidel. Né vše je hned na seřvání celého kolektivu ;)))) To však platí pro všechny, bez rozdílu povolání.

No a ta třetí? Mít rád děti a dělat tu práci rád. Pokud nemám rád děti, nepůjdu studovat kantořinu.

A poslední poznatek, který se bohužel týká 80% učitelů. I když se naučíte všechno učivo perfektně nazpaměť, není pravidlem, že vše dokážete předat dál. Děti jsou náročné, potřebují, aby je to učivo aspoň nějak zaujalo. Pokud ne, nemůžete po nich chtít, aby si něco z vašeho nezábavného, jednotvárného výkladu pamatovali. :) just sayin'

JAK JSME TENTO ROK REPREZENTOVALI NAŠI ŠKOLU

JENÁČKOVÁ Veronika – 2. místo v okresním kole přírodopisné olympiády a postup do kraje

HUČÍK Jiří – 4. místo v okresním kole matematické olympiády

HEIMERLE Martin – 6. místo v okresním kole matematické olympiády

DRMELOVÁ Kateřina – 4. místo v okresním kole zeměpisné olympiády

PŘIBYLOVÁ Adéla – 9. místo v okresním kole zeměpisné olympiády

KREJČIŘÍKOVÁ Petra – 5. místo v okresním kole chemické olympiády

DRMELOVÁ Kateřina – 7. místo v okresním kole chemické olympiády

JELÍNEK Ondřej – 2. místo v okresním kole recitační soutěže a účast v krajském kole

VINŠ Jakub – výtvarná soutěž zooparku Vyškov

NĚMEC Lukáš – 1.místo v silové všestrannosti

OLEJNÍK Lukáš – 1.místo v silové všestrannosti

SPÁČIL Dalibor – 1.místo v silové všestrannosti

SPÁČIL Nikolaos – 1.místo v silové všestrannosti

KONEČNÍK – alias ZÁVĚREČNÍK

Pomalu, ale jistě nám končí tento školní rok. Pro nás rok plný napětí, stresu, který nás pronásledoval celé měsíce. Již tradičně je poslední díl Marmelády věnován zejména nám deváťákům. Doufáme, že se vám příspěvky, které jsme sem uvedli, líbily. Pobavili jste se a možná také načerpali nějakou malou inspiraci. Tím mluvím hlavně k budoucím deváťákům.

Děkujeme všem, co se těch dlouhých 9 let podíleli na tom, abychom byli stále chytřejší ve všech směrech. A připravovali nás na další životní zkušenosti, které nám život v budoucnu nabídne.

Ještě posledních pár slov na konec. Jedna životní etapa se za námi uzavírá, ale nebojte se, nastanou další a další. Užijte si prázdniny, nestresujte se a odpočívejte, abyste načerpali mnoho sil do nového školního roku, především vy, budoucí deváťáci. Takže ven za zábavou.

Kateřina Drmelová 9.tř.